

**Методика
визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення публічних
інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій**

I. Загальні положення

1. Цією Методикою визначається єдиний підхід до визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення публічних інвестиційних проєктів (далі – проєкт) та програм публічних інвестицій (далі – програма).

2. У цій Методиці терміни вживаються у таких значеннях:

боргове фінансування – залучення коштів на умовах повернення, платності та строковості, включаючи кредити (позики) від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій (далі – МФО), комерційних банків, випуск облігацій (державних облігацій, облігацій місцевих позик, інфраструктурних облігацій тощо), а також інші механізми фінансування через боргові інструменти, основною характеристикою яких є обов'язок повернення залучених коштів разом із відсотками або іншими фінансовими зобов'язаннями;

державна підтримка – державна (місцева) гарантія, державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства (далі – ДПП), державне стимулювання облаштування та функціонування індустріальних парків у формі забезпечення будівництва об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури, необхідних для створення та функціонування індустріальних (промислових) парків, державна підтримка інвестиційних проєктів із значними інвестиціями у формі будівництва об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури, надання яких є передумовою для використання певного механізму фінансового забезпечення проєкту або програми або передумовою реалізації інвестиційного проєкту із значними інвестиціями, функціонування індустріального парку;

державні цільові фонди – державний дорожній фонд, державний фонд поводження з радіоактивними відходами, державний фонд розвитку водного господарства, державний фонд внутрішніх водних шляхів, державний фонд декарбонізації та енергоефективної трансформації, спрямування коштів з яких має цільовий характер, що визначений Бюджетним кодексом України;

грантове фінансове забезпечення – кошти у вигляді грантів, дарунків, благодійних внесків, надані Європейським Союзом, іноземними державами, іноземними фінансовими установами, міжнародними організаціями, донорськими установами, іноземними фінансовими установами, МФО, а також добровільні внески (благодійні пожертви) від фізичних та юридичних осіб

приватного права та/або публічного права, надані на безоплатній та безповоротній основі з метою фінансового забезпечення проєктів або програм;

ініціатор проєкту або програми – головний розпорядник бюджетних коштів, виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, Рада міністрів АР Крим, державне унітарне підприємство, господарське товариство, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі (крім банків), комунальне унітарне підприємства, установа, організація, яке ініціювало проєкт (концепцію проєкту) або програму (концепцію програми);

комерційна здійсненність проєкту (bankability) – підтверджений потенціал проєкту для залучення приватного фінансування та кредиторів, відповідність фінансових прогнозів проєкту очікуванням кредиторів та потенційних надавачів приватного фінансування, визначених за результатами проведення дослідження заінтересованості ринку та консультації з потенційними інвесторами;

ліміти фінансового забезпечення – граничні обсяги дефіциту державного бюджету (місцевих бюджетів), граничні обсяги державного (місцевого) боргу і гарантованого державою (Автономною Республікою Крим, обласною радою, міською, селищною чи сільською територіальною громадою) боргу, граничні обсяги надання державних (місцевих) гарантій, встановлені обсяги щорічних видатків на виконання довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства, дотримання та контроль за якими під час розподілу публічних інвестицій на підготовку та реалізацію проєктів та програм забезпечується Міністерством фінансів України (місцевим фінансовим органом) відповідно;

невідкладні проєкти та програми – проєкти та програми, які відповідають критеріям, відображеним в додатку 1 до цієї Методики, і відтермінування фінансування яких на строк більше шести місяців може призвести до виникнення прямої загрози життю або здоров'ю громадян;

оцінка заінтересованості ринку та консультації з потенційними інвесторами – процес оцінки реакції приватного сектора на запропоновані проєктні вимоги або оцінка рівня заінтересованості ринку в проєкті, яка включає, зокрема, налагодження структурованого діалогу між приватним і державним секторами, виявлення заінтересованості для приватного сектору і основних фінансових та операційних обмежень, пов'язаних з реалізацією проєкту;

пільгове боргове фінансування – кредити (позики) від іноземних держав, іноземних фінансових установ (в тому числі уповноважених урядом іноземної держави органів або організацій, іноземних муніципальних органів, тощо) і МФО, що надаються на пільгових умовах (більш вигідних, ніж ті, що доступні на фінансовому ринку);

порівняльний аналіз ефективності проєкту із залученням приватного фінансування та без такого залучення (value-for-money) – тип аналізу, який дозволяє визначити, чи є залучення приватного фінансування більш доцільним та таким, що забезпечить найкращу чисту приведену вартість проєкту для

державного партнера порівняно з іншими альтернативними варіантами фінансового забезпечення реалізації проєкту, у тому числі порівняно з реалізацією проєкту шляхом проведення публічних закупівель, з урахуванням розподілу відповідних ризиків;

приватне фінансування – залучення фінансових ресурсів від фізичних, юридичних осіб для реалізації проєктів. Приватне фінансування може включати, як власний капітал інвестора, так і залучені ним кошти (кредити, облігації тощо);

пряме бюджетне фінансування – фінансове забезпечення підготовки та реалізації проєкту або програми за рахунок коштів загального фонду державного бюджету та / або місцевих бюджетів, державних цільових фондів, державного фонду регіонального розвитку (для проєктів та програм на регіональному та місцевому рівнях) (далі – ДФРР);

цінова доступність для користувачів (споживачів) – один із показників доступності послуг, що надаватимуться в рамках реалізації проєкту або програми із залученням приватного фінансування, для користувачів (споживачів), враховуючи їх платоспроможність (для проєктів або програми, що передбачають збір плати від користувачів (споживачів)).

Термін «суспільно значущі послуги» вживається в цій Методиці у значенні, наведеному у Законі України «Про концесію».

Інші терміни в цій Методиці вживаються у значеннях, наведених у Бюджетному кодексі України, інших нормативно-правових актах.

3. Ця Методика є обов'язковою для використання ініціаторами проєктів або програм на етапі підготовки проєктів або програм та визначення в передінвестиційних дослідженнях (попередньому, повному техніко-економічному обґрунтуванні) орієнтовних джерел і механізмів фінансового забезпечення проєктів або програм.

II. Принципи фінансового забезпечення та визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення

1. Визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення проєктів та програм здійснюється з дотриманням наступних принципів:

1) послідовності розгляду різних джерел і механізмів фінансового забезпечення відповідно до підходів, що визначені цією Методикою (принцип каскадування);

2) першочергового розгляду для вже розпочатих, але ще не завершених проєктів та програм, тих джерел і механізмів їх фінансового забезпечення, які вже використовувались у попередні бюджетні періоди;

3) фінансового забезпечення підготовки та реалізації за рахунок коштів загального фонду державного бюджету виключно проєктів та програм з найвищим показником пріоритетності відповідно до єдиного проєктного портфелю публічних інвестицій держави, які є невідкладними проєктами або програмами, а також інших пріоритетних проєктів, які не можуть бути профінансовані за рахунок інших джерел і механізмів фінансового забезпечення відповідно до положень цієї Методики;

4) надання переваги борговому фінансуванню з найкращими умовами фінансування, що включає не тільки відсоткову ставку, але й інші витрати – комісії, страхування, розмір відсоткової ставки за невивірку коштів, термін погашення, пільговий період, вартість додаткових досліджень та інші пов'язані збори з урахуванням потенційних ризиків, таких як приховані комісії, коливання процентних ставок і обмежувальні фінансові умови;

5) надання переваги приватному фінансуванню над іншими формами фінансування за умови позитивного показника порівняльного аналізу ефективності проєкту із залученням приватного фінансування та без такого залучення (value-for-money) та позитивних результатів оцінки заінтересованості ринку та консультації з потенційними інвесторами, враховуючи потенційні ризики, такі як вищі витрати на фінансування, складність контракту та невизначеність ринку;

6) обов'язкове співфінансування підготовки та реалізації проєктів або програм, що включені до єдиних проєктних портфелів публічних інвестицій регіону (територіальної громади) за рахунок коштів місцевих бюджетів, власних коштів комунальних підприємств, установ, організацій;

7) надання переваги використанню місцевих запозичень та місцевих гарантій (в межах встановлених лімітів фінансового забезпечення) для проєктів або програм, що включені до єдиних проєктних портфелів публічних інвестицій регіону (територіальної громади) над джерелами і механізмами фінансового забезпечення проєктів або програм за рахунок коштів державного бюджету або з використанням державних гарантій (крім невідкладних проєктів);

8) аналізу можливості поєднання декількох джерел і механізмів фінансового забезпечення з метою покращення умов фінансування проєктів або програм, зокрема, зниження вартості фінансування.

III. Визначення джерела і механізму фінансового забезпечення підготовки проєктів

1. Фінансове забезпечення підготовки проєкту може здійснюватися за рахунок власних коштів підприємств, установ, організацій, власних надходжень бюджетних установ, коштів загального і спеціального фонду державного бюджету, коштів місцевих бюджетів, коштів МФО, програм підготовки проєктів, міжнародної технічної допомоги (далі – МТД) та інших джерел, не заборонених законодавством України.

2. Фінансове забезпечення підготовки проєкту за рахунок державного бюджету здійснюється виключно щодо проєктів, включених до єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій держави.

Фінансове забезпечення підготовки проєкту за рахунок коштів місцевого бюджету здійснюється виключно щодо проєктів, включених до єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій регіону (територіальної громади).

3. Попереднє визначення джерела і механізму фінансового забезпечення підготовки проєкту здійснюється ініціатором проєкту згідно з пунктом 4 цього розділу у рамках підготовки фінансового обґрунтування концепції (попереднього техніко-економічного обґрунтування) проєкту.

4. Визначення джерела і механізму фінансового забезпечення підготовки проєкту здійснюється у такій послідовності:

1) власні надходження (кошти) ініціатора проєкту.

Проєкт в першу чергу аналізується на предмет можливості фінансового забезпечення його підготовки за рахунок власних коштів підприємств, установ, організацій та власних надходжень бюджетних установ;

2) програми підготовки проєктів, програми МТД.

Фінансове забезпечення підготовки проєктів може здійснюватися за рахунок програм підготовки проєктів, програм МТД, та інших безповоротних джерел не заборонених законодавством України (відмінних від бюджетних коштів). Для визначення можливості залучення таких коштів у рамках фінансового обґрунтування концепції проєкту проводиться аналіз відповідності проєкту критеріям зазначених джерел і механізмів їх фінансового забезпечення.

У разі, якщо на дату розробки концепції проєкту вже досягнуто попередніх домовленостей щодо залучення фінансування за рахунок програм МТД або інших джерел не заборонених законодавством України, ця інформація має бути включена до фінансового обґрунтування концепції проєкту разом з відповідними підтверджуючими документами (листи про наміри, меморандуми про співпрацю, попередні погодження з донорами тощо).

Фінансове забезпечення підготовки проєктів за рахунок програм підготовки проєктів здійснюється з урахуванням положень методології розподілу проєктів єдиного проєктного портфелю публічних інвестицій держави серед програм для підготовки проєктів;

3) бюджетні кошти (крім власних надходжень бюджетних установ).

Проєкти державного рівня, що розглядаються на предмет можливості фінансового забезпечення їх підготовки за рахунок коштів державного бюджету, проходять перевірку на предмет відповідності критеріям фінансового забезпечення їх підготовки за рахунок коштів ДФРР, державних цільових фондів або інших коштів спеціального фонду державного бюджету, у випадку, якщо напрямки спрямування коштів спеціального фонду державного бюджету передбачають використання таких коштів на підготовку публічних інвестиційних проєктів. Висновок про відповідність таким критеріям включається ініціатором проєкту у фінансове обґрунтування концепції проєкту.

У разі відсутності достатнього обсягу фінансового забезпечення за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету або невідповідності проєкту заходам, на які спрямовуються кошти ДФРР, відповідного державного цільового фонду та / або іншим критеріям надання фінансового забезпечення за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету, визначеним бюджетним законодавством України, розглядається можливість фінансового забезпечення підготовки такого проєкту за рахунок коштів загального фонду державного бюджету. Обґрунтування обрання такого джерела і механізму фінансового забезпечення підготовки проєкту зазначається у фінансовому обґрунтуванні концепції проєкту.

Проєкти на регіональному та місцевому рівнях, що розглядаються на предмет можливості фінансового забезпечення їх підготовки з відповідного місцевого бюджету, проходять перевірку місцевим фінансовим органом (з дотриманням принципу каскадування) на предмет щодо його відповідності характеристикам проєкту, відображеним в переліку можливих джерел і механізмів фінансового забезпечення підготовки проєктів або програм на місцевому (регіональному) рівні відповідно до додатка 2 до цієї Методики.

IV. Визначення джерела і механізму фінансового забезпечення реалізації проєктів та програм

1. Фінансове забезпечення реалізації проєктів здійснюється за рахунок:
 - приватного фінансування;
 - боргового фінансування;
 - грантового фінансового забезпечення;
 - прямого бюджетного фінансування.
2. Фінансове забезпечення реалізації програм здійснюється за рахунок:
 - боргового фінансування;

грантового фінансового забезпечення;
прямого бюджетного фінансування.

3. Переліки можливих джерел і механізмів фінансового забезпечення підготовки та реалізації проєктів та програм в залежності від характеристик проєктів або програм на державному, місцевому (регіональному) рівнях наведені у додатку 2 до цієї Методики.

4. Процедура визначення джерела фінансового забезпечення реалізації проєкту або програми застосовується у випадку, якщо проєкт або програма не має затвердженого (середньостроковим планом пріоритетних публічних інвестицій держави (регіону, територіальної громади) (далі – середньостроковий план інвестицій) або законом про державний бюджет / рішенням про місцевий бюджет) фінансування його або її реалізації або наявного фінансування недостатньо для його або її реалізації.

Обґрунтування обсягів необхідного фінансування має бути підтверджене відповідними розрахунками у попередньому та повному техніко-економічному обґрунтуванні проєкту (концепції програми), яке враховує вартість реалізації проєкту (обґрунтований обсяг програми), а також інформація про підтверджені джерела і механізми повного або часткового фінансового забезпечення проєкту або програми, а також обсяг фінансування, який ще не забезпечений наявними джерелами, із зазначенням потенційних джерел і механізмів забезпечення фінансування визначених відповідно до цієї Методики.

У разі, якщо ініціатором проєкту є суб'єкт господарювання, у попередньому техніко-економічному обґрунтуванні проєкту надаються пояснення, чому проєкт не може бути реалізований за рахунок власних коштів такого суб'єкта.

5. Визначення джерела і механізму фінансового забезпечення реалізації проєкту або програми здійснюється у такій послідовності:

1) перевірка невідкладності проєкту або програми.

Невідкладні проєкти або програми, що відповідають критеріям визначеним в додатках 1, 2 до цієї Методики, у разі якщо вони не можуть бути профінансовані за рахунок власних коштів підприємств, установ, організацій, власних надходжень бюджетних установ, коштів місцевого бюджету (якщо проєкт або програма реалізується на базі комунального майна), грантового або боргового фінансування за рахунок вже існуючих програм технічної допомоги, грантів, кредитів, можуть бути профінансовані за рахунок коштів державного бюджету з урахуванням положень цієї Методики.

У разі можливості часткового фінансового забезпечення реалізації проєкту або програми (в тому числі в негрошовій формі) за рахунок грантового або боргового фінансового забезпечення в строк, що не перевищує шість місяців з дня подання концепції проєкту або програми, обсяги такого грантового та / або

боргового фінансового забезпечення враховуються під час визначення обсягу потреби у коштах з державного бюджету. При цьому ініціатор проєкту або програми зобов'язаний негайно розпочати процедуру залучення грантового (боргового) фінансового забезпечення та перевірити чи можуть існуючі програми МТД забезпечити покриття частини потреб проєкту або програми в не грошовій формі.

У разі неможливості фінансового забезпечення або можливості часткового фінансування реалізації невідкладного проєкту або програми з вищевказаних джерел або можливості часткового фінансування, обсяг фінансування, який не був забезпечений такими джерелами перевіряється на предмет можливості фінансування зі спеціального фонду державного бюджету, а у разі неможливості фінансування зі спеціального фонду державного бюджету – із загального фонду державного бюджету.

Визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення реалізації проєктів або програм, що не є невідкладними проєктами або програмами, здійснюється у порядку передбаченому підпунктами 2–5 цього пункту;

2) визначення доцільності залучення приватного фінансування для фінансового забезпечення реалізації проєктів.

Можливість залучення приватного фінансування для фінансового забезпечення реалізації проєктів обов'язково розглядається для всіх проєктів у першу чергу.

Проєкти, що реалізуються у галузі видобування корисних копалин, аналізуються на предмет можливості залучення приватного фінансування через механізм забезпечення їх фінансування у формі угод про розподіл продукції відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції», інші проєкти на предмет можливості залучення приватного фінансування через механізм забезпечення їх фінансування у формі ДПП (концесії) відповідно до Закону України «Про державно-приватне партнерство» та Закону України «Про концесію».

Проєкти, які мають комерційну складову та чітко визначені джерела надходжень, що повністю покривають витрати, а також забезпечують прийнятний для приватного сектору рівень дохідності (позитивний показник чистої приведеної вартості проєкту – NPV), розглядаються на предмет можливості реалізації без залучення публічних інвестицій виключно за рахунок приватного капіталу.

У разі, якщо проєкти, які мають комерційну складову та чітко визначені джерела надходжень, неможливо реалізувати без залучення об'єктів державної чи комунальної власності та / або такі проєкти спрямовані на виконання державою / територіальною громадою своїх функцій (зокрема надання суспільно значущих послуг), такі проєкти розглядаються на предмет можливості залучення приватного фінансування через механізм концесії відповідно до Закону України «Про концесію».

У разі, якщо проєкт, що реалізується із залученням приватного капіталу, не має достатніх доходів від діяльності для забезпечення достатнього рівня комерційної привабливості для приватного інвестора та / або банківського фінансування, такий проєкт розглядається на предмет можливості залучення приватного фінансування через механізм неконцесійних форм ДПП відповідно до Закону України «Про державно-приватне партнерство», що можуть передбачати надання державної підтримки.

Залучення фінансування через механізм концесії чи ДПП вважається доцільним у разі якщо проєкт відповідає характеристикам проєкту зазначеним для відповідного джерела і механізму забезпечення його фінансування у додатку 2 до цієї Методики.

У разі, якщо механізм концесії чи ДПП вважається доцільним за всіма критеріями крім розміру орієнтовної вартості проєкту, ініціатор розглядає можливість об'єднання такого проєкту з іншими подібними та / або взаємопов'язаними проєктами з метою досягнення критерію мінімального розміру орієнтовної вартості проєкту.

Визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення проєктів та програм, які не можуть бути реалізовані із залученням приватного фінансування та / або потребують співфінансування з інших джерел, відбувається у порядку передбаченому підпунктами 3–5 цього пункту;

3) визначення доцільності залучення боргового фінансування для фінансового забезпечення реалізації проєктів та програм.

Фінансування реалізації програм за рахунок боргового фінансування здійснюється виключно через механізм пільгового боргового фінансування відповідно до вимог та критеріїв вибору програм надавачів такого боргового фінансування.

Визначення доцільності боргового фінансування проводиться щодо проєктів, фінансове забезпечення реалізації яких не може бути здійснене за рахунок приватного капіталу.

У разі можливості залучення боргового фінансування проєкту або програми у рамках встановлених лімітів фінансового забезпечення, розглядаються доступні джерела боргового фінансування у наступній послідовності:

для самоокупних проєктів, що мають позитивну чисту приведену вартість без державної підтримки та не відповідають пріоритетним напрямам публічного інвестування відповідно до середньострокового плану інвестицій – кредити комерційних банків, облігації (проєктного цільового призначення) або інші ринкові інструменти залучення боргового фінансування;

у разі можливості виділення з предмету проєкту виключно товарів і пов'язаних з ними послуг, під які надаватиметься кредит, та відповідності проєкту пріоритетному напрямку публічного інвестування відповідно до середньострокового плану інвестицій – кредит на підставі міжнародного договору

для самоокупних проєктів, що мають позитивну чисту приведену вартість без державної підтримки та відповідають пріоритетним напрямам публічного інвестування відповідно до середньострокового плану інвестицій – пільгове боргове фінансування без державної (місцевої) гарантії;

для проєктів, які реалізуються на базі об'єктів комунальної власності, та відповідають пріоритетним напрямам публічного інвестування відповідно до середньострокового плану інвестицій, але не є самоокупними – пільгове боргове фінансування з місцевою гарантією;

для проєктів державного рівня, які відповідають пріоритетним напрямам публічного інвестування відповідно до середньострокового плану інвестицій, але не є самоокупними без державної підтримки – пільгове боргове фінансування з державною гарантією;

для проєктів, які відповідають пріоритетним напрямам публічного інвестування відповідно до середньострокового плану інвестицій, але не є самоокупними і їх ініціатором не є суб'єкт господарювання державної (комунальної) власності – державне (місцеве) запозичення у формі пільгового боргового фінансування.

Залучення фінансування за рахунок боргового фінансування вважається доцільним у разі якщо проєкт відповідає характеристикам проєкту або програми зазначеним для відповідного джерела і механізму забезпечення його або її фінансування, визначеним у додатку 2 до цієї Методики.

Якщо проєкт не відповідає вимогам щодо мінімальної вартості, розглядається можливість об'єднання проєкту з іншими подібними та / або взаємопов'язаними проєктами з метою досягнення критерію мінімального розміру орієнтовної вартості проєкту для відповідного джерела.

Аналіз механізмів забезпечення боргового фінансування здійснюється за принципом обрання найбільш прийняттого механізму за такими параметрами:

вартість фінансування:

номінальна процентна ставка (плаваюча / фіксована);

ефективна процентна ставка (IRR, APR) – з урахуванням усіх зборів, комісій, страхування;

субсидовані ставки (для пільгового боргового фінансування можуть бути нижчими за ринкові);

валютні ризики (якщо фінансування у валюті, відмінній від доходів проєкту);

структура виплат:

тривалість кредиту / погашення (коротко- чи довгостроковий);

пільговий період (період без виплат основної суми);

гнучкість графіка платежів (чи можуть вноситись зміни до термінів та розмірів платежів, ануїтетні чи змінні виплати);

можливості рефінансування та дострокового погашення (умови та витрати, пов'язані зі зміною умов або достроковим погашенням);

доступність і складність залучення:

чи потрібні державні гарантії?

чи передбачене забезпечення / застава активів?
 час на переговори та укладення угоди;
 юридичні обмеження, включаючи граничний обсяг державного (місцевого) боргу, кредитні обмеження для державних підприємств, обмеження на розміщення облігацій.

додаткові умови:

кредити, надані на підставі міжнародних договорів (чи обов'язкове придбання певного обладнання або товарів);

технічна підтримка (МФО можуть надавати гранти на консультації та інституційну підтримку);

ризики затримки схвалення;

ризики зміни монетарної політики та регуляторного середовища.

У разі можливості залучення грантового фінансового забезпечення для покриття частини вартості проєкту або програми разом з іншими умовами кредитування також враховується можливість залучення грантового фінансового забезпечення;

4) визначення можливості грантового фінансового забезпечення реалізації проєкту або програми.

Проєкти або програми, які не відповідають критеріям прийнятності для залучення приватного капіталу та боргового фінансування, передусім щодо самоокупності, а також в умовах суттєвого боргового навантаження відповідного бюджету, розглядаються на предмет можливості фінансового забезпечення їх реалізації із залученням грантового фінансового забезпечення.

У рамках підготовки фінансового обґрунтування попереднього і повного техніко-економічного обґрунтування проєкту (концепції програми) ініціатор аналізує параметри проєкту або програми на предмет відповідності напрямкам, вимогам та критеріям донорів та попередньо визначає можливість грантового фінансового забезпечення шляхом звернення до таких донорів з метою отримання підтвердження щодо можливості залучення фінансування, та відображає результати у фінансовому обґрунтуванні;

5) визначення доцільності фінансування реалізації проєкту або програми за рахунок державного бюджету.

Проєкти або програми, реалізація яких не може бути у повному обсязі профінансована за рахунок власних коштів підприємств, установ, організацій, власних надходжень бюджетних установ чи коштів місцевого бюджету, якщо проєкт реалізується на базі комунального майна, приватного капіталу, боргового або грантового фінансового забезпечення, розглядаються на предмет можливості забезпечення їх фінансування за рахунок коштів державного бюджету.

Визначення механізму забезпечення фінансування за рахунок коштів державного бюджету відбувається у два етапи та виключно для проєктів або програм, які включені до єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій

держави та / або відповідають пріоритетним напрямам публічного інвестування середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій держави.

На першому етапі визначається можливість фінансування проєкту або програми за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету або ДФРР. Для цього ініціатором проєкту або програми у рамках підготовки фінансового обґрунтування техніко-економічного обґрунтування проєкту (концепції програми) аналізується наявність доступних державних цільових фондів, ДФРР та відповідність проєкту або програми їх вимогам.

У разі неможливості забезпечення фінансування проєкту або програми за рахунок коштів ДФРР, державних цільових фондів, розглядається можливість забезпечення фінансування за рахунок інших надходжень спеціального фонду державного бюджету, що спрямовуються на капітальні видатки з відповідним цільовим призначенням.

У разі неможливості фінансування проєкту або програми за рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету, на другому етапі, розглядається можливість фінансування проєкту або програми за рахунок коштів загального фонду державного бюджету у межах відповідного обсягу публічних інвестицій у Бюджетній декларації.

Забезпечення фінансування за рахунок коштів державного бюджету реалізації проєкту або програми, ініціатором якого є орган місцевого самоврядування, здійснюється виключно на умовах співфінансування з місцевого бюджету відповідно до частини четвертої статті 24¹ та підпункту 6 частини другої статті 105 Бюджетного кодексу України (залежно від механізму фінансового забезпечення).

**Завідувач Сектору з питань
управління публічними
інвестиціями**

Ярослав ТАШУТА